

Dosarul nr. 2ra-2104/19

Prima instanță: (Judecătoria Chișinău, sediul Buiucani) V. Boico
Instanța de apel: (Curtea de Apel Chișinău) I. Țurcan, Iu. Cotruță, N. Simciuc

Î N C H E I E R E

06 noiembrie 2019

mun. Chișinău

Colegiul Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al
Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Ala Cobăneanu
Svetlana Filincova
Dumitru Mardari

examinând admisibilitatea recursului declarat de către Societatea cu Răspundere Limitată ”Stals-TDI”, reprezentată de avocatul Furnică Victor,

în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de Societatea cu Răspundere Limitată ”Stals-TDI” împotriva lui Dolganiuc Alexei, intervenient accesoriu Societatea pe Acțiuni ”Institutul pentru Proiectări Drumuri Auto” cu privire la încasarea sumei,

împotriva deciziei din 26 iunie 2019 a Curții de Apel Chișinău, prin care s-au respins apelurile declarate de Societatea cu Răspundere Limitată ”Stals-TDI” și Societatea pe Acțiuni ”Institutul pentru Proiectări Drumuri Auto” și s-a menținut hotărârea din 01 martie 2018 a Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani,

c o n s t a ț ă :

La 03 mai 2012, Societatea cu Răspundere Limitată ”Stals-TDI” a depus cerere de chemare în judecată împotriva lui Dolganiuc Alexei, intervenient accesoriu Societatea pe Acțiuni ”Institutul pentru Proiectări Drumuri Auto” cu privire la încasarea sumei.

În motivarea acțiunii, Societatea cu Răspundere Limitată ”Stals-TDI” a menționat că la 01 aprilie 2003 a încheiat un contract de sub locațiune cu Societatea cu Răspundere Limitată ”Articole Betonate” privind închirierea spațiului pentru oficii în imobilul amplasat pe str. Bucuriei 12A municipiul Chișinău, cu suprafața totală de 24 m.p.

A relatat reclamantul în luna februarie 2005, personalul Societății cu Răspundere Limitată ”Articole Betonate” a fost evacuat forțat din imobilul situat pe str. Bucuriei 12A pe care îl gestiona în baza contractului de locațiune încheiat între Societatea cu Răspundere Limitată ”Articole Betonate” și Societatea cu Răspundere Limitată ”Bursa de Imobil IVC”

Ulterior, pe numele lui Dolganiuc Alexei, directorul Societății pe Acțiuni ”Institutul pentru Proiectări Drumuri Auto”, în baza unor facturi, au fost efectuate achitări pentru plata chiriei.

Reclamantul a invocat că în luna august 2010, personalul Societății cu Răspundere Limitată ”Stals-TDI” a fost nevoit să părăsească imobilul din str. Bucuriei 12 a, fiind obligat să achite taxa pentru locațiune proprietarului de drept al imobilului și anume - Societatea pe Acțiuni ”Institutul pentru Proiectări Drumuri Auto” pentru perioada 2005-2010.

A specificat că Dolganiuc Alexei nu era în drept să gestioneze imobilul situat pe str. Bucuriei 12 A municipiul Chișinău, cu atât mai mult să beneficieze de careva venituri din urma folosirii acestuia, deoarece a fost revocat din funcția de director al Societății pe Acțiuni ”Institutul pentru Proiectări Drumuri Auto” prin hotărârea instanței de judecată.

De asemenea, Societatea pe Acțiuni ”Institutul pentru Proiectări Drumuri Auto” s-a adresat cu cerere de chemare în judecată împotriva Societății cu Răspundere Limitată ”Stals-TDI” cu privire la încasarea sumei de 6 120 de euro pentru folosirea încăperii din imobilul amplasat pe str. Bucuriei 12A municipiul Chișinău.

Reclamantul Societatea cu Răspundere Limitată ”Stals-TDI” a solicitat obligarea lui Dolganiuc Alexei să restituie suma de 6 120 de euro achitată ultimului pentru locațiunea spațiului locativ.

Prin hotărârea din 01 martie 2018 a Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani, s-a respins cererea de chemare în judecată depusă de Societatea cu Răspundere Limitată ”Stals-TDI”.

Pentru a se pronunța astfel, prima instanță cu referire la circumstanțele cauzei a reținut că deși reclamantul invocă prezența unor obligații de plată a chiriei față de al Societatea pe Acțiuni ”Institutul pentru Proiectări Drumuri Auto”, totuși la materialele cauzei lipsesc careva probe care ar demonstra circumstanțele invocate.

Or, conform contractului de subarendă, obligațiile de plată pentru chiria oficiului, Societatea cu Răspundere Limitată ”Stals-TDI” și-a asumat obligațiile de plată față de Societatea cu Răspundere Limitată ”Articole Betonate”.

Totodată, instanța de fond a specificat că deși reclamantul a invocat plata pentru chirie a efectuat-o lui Dolganiuc Alexei în baza unor facturi prezentate de acesta, totuși la materialele cauzei au fost anexate dispoziții de plată, în care beneficiar este Societatea cu Răspundere Limitată ”Articole Betonate”, Societatea pe Acțiuni ”Termocom” și Societatea pe Acțiuni ”Apă-Canal”.

Astfel instanța a concluzionat că deși reclamantul a susținut că plata pentru chirie, în perioada februarie 2005-august 2010, a fost efectuată lui Dolganiuc Alexei, nu au fost prezentate probe în acest sens, documentele anexate la materialele cauzei fiind impertinente, în contextul circumstanțelor invocate.

Prin decizia din 26 iunie 2019 a Curții de Apel Chișinău, s-au respins apelurile declarate de Societatea cu Răspundere Limitată ”Stals-TDI” și Societatea pe Acțiuni ”Institutul pentru Proiectări Drumuri Auto” și s-a menținut hotărârea din 01 martie 2018 a Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani.

La 20 septembrie 2019, Societatea cu Răspundere Limitată ”Stals-TDI”, reprezentată de avocatul Furnică Victor, a declarat recurs împotriva deciziei

instanței de apel, prin care a solicitat admiterea recursului, casarea hotărârilor judecătorești cu emiterea unei noi hotărâri, prin care acțiunea să fie admisă.

Recurentul Societatea cu Răspundere Limitată ”Stals-TDI”, în motivarea recursului a menționat că în susținerea poziției de respingere a acțiunii, instanțele de judecată nu și-au motivat soluția și nu au făcut referire la careva probe concludente și pertinente.

Astfel recurentul a invocat că Dolganiuc Alexei nu a fost proprietarul imobilului pe perioada 2005-2010 și nici nu a ocupat funcția de administrator al Societății pe Acțiuni ”Institutul pentru Proiectări Drumuri Auto”, dat fiind faptul că a fost revocat din funcția de administrator al acesteia din anul 1999.

Deci lipsa unei motivări a hotărârii adoptate și lipsa unui suport probatoriu al acesteia, reprezintă o încălcare a dreptului petiționarului de acces la justiție, prevăzut de art. 6 al Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale.

Mai mult ca atât, pe parcursul examinării cauzei au fost prezentate probe care vin în contradicție cu concluziile instanțelor de judecată, în privința cărora instanțele nu s-au expus, prin urmare fiind afectată substanțial legalitatea actului de justiție.

La 04 noiembrie 2019 Societatea pe Acțiuni ”Institutul pentru Proiectări Drumuri Auto” a depus referință la recursul declarat de Societatea cu Răspundere Limitată ”Stals-TDI”, prin care invocat că susține cererea de recurs și a pledat pentru admiterea acesteia.

Cu referire la termenul de declarare a recursului, instanța de recurs menționează că, Curtea de Apel Chișinău a emis dispozitivul deciziei la 26 iunie 2019, însă date referitor la recepționarea de către părți a deciziei motivate, la materialele cauzei lipsesc.

În conformitate cu art. 434 Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel. Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

Recursul a fost declarat la 20 septembrie 2019, respectiv se consideră depus în termenul prevăzut de art.434 din Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art. 439 alin. (2) și (3) Codul de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copiei de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia. Judecătorul raportor verifică încadrarea în prevederile legii a temeiurilor invocate în recurs și face un raport verbal în fața completului de judecată instituit în conformitate cu alin. (2).

Examinând temeiurile recursului completul Colegiului Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție reține următoarele.

Temeiurile de declarare a recursului sunt prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art. 433 lit. a) Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Instanța de recurs reține, că examinarea admisibilității recursului presupune verificarea conformității temeiurilor invocate în cererea de recurs cu temeiurile prevăzute în art. 432 din Codul de procedură civilă.

La caz, Colegiul constată că argumentele invocate în cererea de recurs nu se încadrează în limitele stabilite de norma indicată, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate, or, motivele recursului sunt similare celor invocate în cadrul judecării pricinii, asupra căror instanța de apel s-a pronunțat.

Dezacordul recurentului cu decizia instanței de apel, relatarea situației nu constituie un temei de casare a deciziei recurate, or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

Totodată, completul Colegiului Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că, potrivit regulilor din Secțiunea a II-a din Capitolul XXXVIII Codul de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin. (4) Codul de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Codul de procedură civilă.

Din recursul declarat nu rezultă că instanța a apreciat arbitrar probele.

În acest sens Curtea Europeană a Drepturilor Omului în jurisprudența sa constantă statuează că, dreptul de acces la instanțe nu este absolut. Există limitări implicite admise (*Golder împotriva Regatului Unit*, pct. 38; *Stanev împotriva Bulgariei (MC)*, pct. 230). Acesta este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (*Luordo împotriva Italiei*, pct. 85). Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (*Levages Prestations Services împotriva Franței*, pct. 45).

Curtea a mai reiterat că, modul de aplicare a articolului 6 procedurilor în fața instanțelor ierarhic superioare depinde de caracteristicile speciale ale procedurilor respective; trebuie ținut cont de totalitatea procedurilor în sistemul de drept național și de rolul instanțelor ierarhic superioare în acest sistem (a se vedea *Botten v. Norway*, hotărâre din 19 februarie 1996, *Reports 1996-I*, p. 141, § 39).

La fel, conform jurisprudenței Curții, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar chestiuni de drept, și nu chestiuni de fapt pot fi conforme cu cerințele articolului 6 § 1 (a se vedea *Helmerts c. Suediei* 9 octombrie 1991, § 31, *Seria A*, nr. 212-A).

În conformitate cu art. 440 alin. (1) Codul de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului. Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nici o referire cu privire la fondul recursului.

Având în vedere cele expuse mai sus, recursul declarat de Societatea cu Răspundere Limitată ”Stals-TDI”, reprezentată de avocatul Furnică Victor, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă și, drept urmare, este inadmisibil.

În conformitate cu art. 270, art. 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) Codul de procedură civilă, completul Colegiului Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e :

Se declară inadmisibil recursul înaintat de Societatea cu Răspundere Limitată ”Stals-TDI”, reprezentată de avocatul Furnică Victor.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului, judecătorul

Ala Cobăneanu

judecătorii

Svetlana Filincova

Dumitru Mardari